

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

16-07 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van de heer A. (hierna: klager) jegens mevrouw C. (hierna: verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

Leden hoorcommissie: mw. mr. drs. L.C. Mulder (voorzitter), mw. drs. C.E.H.M. Backhuijs-Raijmakers, de heer dr. F.C.P. van der Horst en mw. drs. N. Rombout-Van Wamelen.

Overige leden: mw. drs. C.P. Dijkstra (verschoond), mw. drs. S.J.S. Hartmann-Passau, mw. drs. M.B. Kroon, de heer drs. J.C.A.M. Meijs.

Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 29 oktober 2016 ontvangt het College een klachtschrift van 29 oktober 2016 van klager. Op 1 december 2016 ontvangt het College aanvullende informatie van klager. De klacht is daarmee op 1 december 2016 volledig. Het College verklaart het klachtschrift op 21 december 2016 ontvankelijk omdat klager belang heeft bij de behandeling van zijn klacht in zijn hoedanigheid van opdrachtgever van verweerster.

Bij brief van 22 december 2016 verzoekt het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen. Bij e-mail van 9 januari 2017 verzoekt verweerster om verlenging van deze termijn. Bij e-mail van 11 januari 2017 verleent het College haar uitstel tot uiterlijk 6 februari 2017.

Het College ontvangt het verweerschrift, gedateerd 4 februari 2017, op 5 februari 2017.

Het College stelt bij e-mail van 14 maart 2017 een aantal aanvullende vragen aan klager en verweerster. Verweerster reageert bij e-mail van 19 maart 2017 op de vragen. Klager reageert bij e-mail van 29 maart 2017 op de vragen. Bij e-mail van 30 maart 2017 machtigt de dochter van klager haar vader om namens haar op te treden in de onderhavige klachtprocedure.

Het College besluit op 12 april 2017 een hoorzitting te houden. De hoorzitting vindt plaats op 31 mei 2017 door de hoorcommissie. Klager en verweerster zijn beiden in persoon aanwezig. Klager is alleen gekomen, verweerster is vergezeld van haar echtgenoot en een juridisch adviseur.

De hoorcommissie besluit tijdens de hoorzitting op 31 mei 2017 dat de volledige rapportage van verweerster over de dochter van klager (zie ook hierna) niet bij de beoordeling van de klachten zal worden betrokken omdat klager geen mogelijkheid ziet om binnen afzienbare termijn toestemming hiertoe van zijn dochter te verkrijgen.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

Verweerster is lid van de NVO en heeft de verenigingsregistratie 'NVO orthopedagoog generalist'.

Klager benadert verweerster in januari 2016 telefonisch met het verzoek een dyslexieonderzoek uit te voeren bij zijn dochter. Zijn dochter is geboren op 15 oktober 1997 en op dat moment 18 jaar oud.

Verweerster stemt in met het doen van dit onderzoek. Voorafgaand aan het onderzoek heeft klager aangegeven ook graag een persoonlijkheidsonderzoek bij zijn dochter te willen. Het verrichte onderzoek bestond uit een deel intelligentieonderzoek, een deel persoonlijkheidsonderzoek en een leervorderingenonderzoek.

De dochter van klager zit ten tijde van het onderzoek op een middelbare school in het Verenigd Koninkrijk. Verweerster heeft op 25 januari 2016 een telefonisch gesprek met de dochter. Op 15 februari 2016 voert zij een intelligentieonderzoek uit bij de dochter en op 19 februari 2016 een dyslexie- en persoonlijkheidsonderzoek. De dochter is in deze periode in Nederland. Verweerster heeft op verzoek van klager geen intakegesprek met klager.

Het onderzoek resulteert in een rapportage 'Psychologisch onderzoek (verkorte weergave)', gedateerd maart 2016, en een Dyslexieverklaring, gedateerd maart 2016. Verweerster stelt ook een volledige rapportage op. Klager deelt haar telefonisch mee deze volledige rapportage niet te willen hebben. Op zijn verzoek worden de resultaten van het intelligentieonderzoek en het persoonlijkheidsonderzoek uit het verslag gelaten. In dit verkorte verslag (verkorte weergave) staan alleen de didactische resultaten vermeld. Op 14 maart 2016 stuurt verweerster een factuur aan klager voor haar werkzaamheden.

In de verkorte weergave uit maart 2016 staat voor zover hier van belang het volgende:

"(...) is 18 jaar oud en werkt goed mee aan het onderzoek. Reeds in 2006 is zij gediagnosticeerd met dyslexie en op haar huidige school wil men graag een nieuw onderzoek welke up-to-date is.

Uit het onderzoek komt (...) naar voren als een serieus en hardwerkende vrouw, die niet zo snel tevreden is over haar prestaties. Ze stelt er hoge eisen aan en ook haar vader vindt het belangrijk dat zij kan laten zien, wat ze waard is, ook als dat betekent dat ze hiervoor uit dient te wijken naar Engeland (...)"

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de beroepscode van de NVO zoals deze van 28 oktober 2008 tot 1 januari 2017 van kracht was.

Daartoe voert klager het volgende aan:

- a. klager is ontevreden over de rapportage van verweerster uit maart 2017 omdat zij hierin ten onrechte niet heeft meegenomen dat zijn dochter op de basisschool didactisch is verwaarloosd terwijl dit bij haar bekend was of bekend had moeten zijn;
- b. verweerster heeft in haar rapportage ten onrechte opgenomen dat de dochter van klager naar het Verenigd Koninkrijk is uitgeweken omdat daar een diploma op VWO-niveau wordt afgegeven zonder dat het vak wiskunde is gevolgd;
- c. verweerster heeft zijn dochter ten onrechte niet teruggebeld toen deze in paniek op 13 mei 2016 naar het kantoor van verweerster belde.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist en voert daartoe onder meer -zakelijk weergegeven- het volgende aan:

- ad. a. klager benaderde haar in januari 2016 met de vraag om een dyslexieonderzoek te doen bij zijn dochter. De laatste dyslexieverklaring dateerde van 2006 en zijn dochter had een actuele verklaring nodig voor de examencommissie in het Verenigd Koninkrijk waar zij op dat

moment naar school ging. Verweerster voldeed aan dit verzoek: zij voerde een dyslexieonderzoek uit en stelde vervolgens een dyslexie-verklaring op.

Het is correct dat klager haar meerdere keren meedeelde dat zijn dochter in het verleden didactisch was verwaarloosd. Hij onderbouwde dit met diverse schriftelijke stukken. Op basis van deze stukken concludeerde verweerster dat er mogelijk rond 2008 sprake was van didactische verwaarlozing van de dochter, maar dat de dochter daarna een aantal vaardigheden goed had aangeleerd. Deze verwaarlozing speelde daarom naar de mening van verweerster in 2016 geen rol meer;

- ad b. verweerster heeft zich in dit gedeelte van haar rapportage gebaseerd op de telefonisch afgelegde verklaringen van klager. Klager deelde haar mee het vervelend te vinden dat rekenen zo belangrijk werd gevonden in Nederland. Zijn dochter heeft veel problemen met dit vak vanwege haar dyscalculie. Zijn dochter is daarom uitgeweken naar het Verenigd Koninkrijk omdat daar andere regels gelden. De dochter studeert daar nu aan een privéschool. Verweerster acht haar verklaring op dit punt niet strijdig met de waarheid gelet op het bovenstaande;
- ad c. de dochter belde op 13 mei 2016 naar het kantoor van verweerster met de vraag of de dyslexieverklaring uit maart 2016 Europese werking had. Een collega van verweerster stond haar te woord. De collega ervoer geen paniek bij de dochter en deelde mee de vraag aan verweerster door te geven. Verweerster beschikte niet over het telefoonnummer van de dochter en heeft inderdaad niet teruggebeld. Als de nood hoog was geweest, had de dochter haar hierover nogmaals kunnen bellen. De correspondentie had altijd met de vader plaatsgevonden en niet met de dochter. Met het verzenden van de verkorte weergave van het onderzoek (met de ruwe scores) en de dyslexieverklaring in maart 2016 was de werkrelatie tussen verweerster en vader/dochter officieel geëindigd.

Verweerster is van mening dat zij zorgvuldig heeft gehandeld in dit dossier. De dochter van klager, die meerderjarig is, heeft geen enkele keer aangegeven dat zij het niet eens was met het onderzoek en de resultaten hiervan.

Op verzoek van klager heeft zij niet de volledige rapportage verspreid maar een verkorte weergave waarin alleen de didactische resultaten (ruwe scores) staan vermeld. Klager vond het niet goed dat de volledige rapportage werd verspreid omdat hij het niet eens was met de resultaten van het intelligentieonderzoek en het persoonlijkheidsonderzoek. Indien het College dit wenst kan zij de volledige rapportage inbrengen in de onderhavige procedure. Hiervoor heeft zij eerst de toestemming van de dochter nodig aangezien deze meerderjarig is.

Nadat de werkrelatie met klager/dochter was geëindigd, nam klager in mei 2016 telefonisch contact met haar op met de mededeling dat de dyslexieverklaring niet door de Britse examencommissie was geaccepteerd. Zijn dochter kreeg hierdoor geen extra tijd voor haar examen Nederlands. Klager noemde het rapport van verweerster een flutrapport. Vervolgens belde hij haar een week lang elke dag met de mededeling dat zij haar werk niet goed had gedaan. Ook bleef hij haar e-mails sturen terwijl hun werkrelatie al was geëindigd. Hij dreigde contact op te nemen met de school waar verweerster werkte en hij heeft haar thuis gebeld. Zij schat dat klager zo'n dertig tot veertig keer contact met haar heeft gezocht. Zij voelt zich door zijn gedrag gestalkt en heeft hier emotioneel last van.

5. Juridisch kader

Op het te beoordelen handelen van verweerster is de Beroepscode 2008 van de NVO van toepassing. Deze kreeg op 28 oktober 2008 bindende werking voor alle leden. De Beroepscode 2008 is met ingang van 1 januari 2017 vervangen door de Beroepscode 2017.

6. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

- a. De eerste klacht gaat over het nalaten van verweerster om in haar verkorte rapportage op te nemen dat de dochter van klager op de basisschool didactisch is verwaarloosd.

Het College is op basis van de bevindingen van mening dat verweerster niet verplicht was om hierover iets op te nemen in de stukken die zij aan klager stuurde. Ter toelichting dient het volgende.

Klager verzocht aan verweerster om te onderzoeken of in 2016 (nog steeds) sprake was van dyslexie bij zijn dochter. Het betrof een gerichte onderzoeksvraag naar de huidige stand van zaken van de lees- en spellingsvaardigheden van zijn dochter. Na telefonisch contact van klager met verweerster over de resultaten van het onderzoek, zijn op verzoek van klager de overige onderzoeksresultaten (intelligentieonderzoek en persoonlijkheidsonderzoek) uit het verslag verwijderd. Voorts heeft verweerster geconcludeerd dat de didactische verwaarlozing in 2016 geen rol meer speelde omdat de dochter na de basisschool een aantal vaardigheden goed heeft aangeleerd. Gelet hierop kon verweerster de mogelijke didactische verwaarlozing op de basisschool buiten beschouwing laten. Verweerster heeft conform de Beroepscode 2008 gehandeld. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

- b. De tweede klacht betreft de zinsnede in de verkorte rapportage dat de dochter op enig moment voor haar opleiding is uitgeweken naar Engeland.

Verweerster stelt dat zij dit in haar rapportage heeft opgenomen omdat klager dit haar zelf heeft verteld. Zijn dochter heeft dyslexie en dyscalculie. In Nederland is rekenen heel belangrijk en dit leverde problemen op voor zijn dochter omdat een VWO-diploma in Nederland zonder wiskunde niet mogelijk is. Klager heeft op geen enkel moment in de procedure weersproken dat dit de reden is geweest voor het vertrek van zijn dochter naar het Verenigd Koninkrijk. Het College ziet daarom geen reden om anderszins te concluderen. Het College ziet niet in op welke wijze de belangen van de dochter met deze feitelijke mededeling zijn geschaad. Voor zover klager met deze klacht bedoelt dat hij wil dat verweerster deze zinsnede verwijdert uit de verkorte rapportage, merkt het College op dat verweerster hiertoe niet verplicht is. Temeer niet omdat klager niet is ingegaan op het voorstel van verweerster tot bespreking van de onderzoeksresultaten. Ook op dit onderdeel heeft verweerster conform de Beroepscode 2008 gehandeld. Dit klachtonderdeel is eveneens ongegrond.

- c. De derde klacht is dat verweerster de dochter had moeten terugbellen toen deze in paniek op 13 mei 2016 naar het kantoor van verweerster belde.

Gebleken is dat alle contacten over de verrichte onderzoeken steeds tussen klager en verweerster verliepen, dat de werkrelatie tussen verweerster en vader/dochter inmiddels was geëindigd, dat verweerster niet beschikte over het telefoonnummer van de dochter en dat degene die de telefoon voor verweerster aannam niets merkte van paniek bij de dochter. Deze feiten en omstandigheden in onderling verband en samenhang bezien, rechtvaardigen het besluit van verweerster om de dochter niet terug te bellen. Dit klachtonderdeel is eveneens ongegrond.

Ten overvloede merkt het College nog op er nota van te hebben genomen dat verweerster door klager gedurende ongeveer een jaar veelvuldig per mail en per telefoon is benaderd. Zij heeft dit als indringend en emotioneel belastend ervaren. Het handelen van klager valt echter buiten de reikwijdte van een tuchtrechtelijke procedure waar uitsluitend het professioneel handelen van verweerster aan de orde is.

7. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht is ongegrond.

Aldus gedaan op 31 mei 2017 door het College van Toezicht.

mevrouw mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris